

Åsa Romson: Sommartal 2013

Talare

Åsa Romson
Språkrör

Datum

22 augusti 2013

Plats

Stockholm

Hej sommarstockholm! För det är väl sommar fortfarande? I världspolitiken har det kommit kyliga vindar, från Egypten och Syrien hör vi om militärens övergrepp som triggat en ökad våldsspiral och situationen förfäras. Det som tidigare varit en del av den arabiska våren har förbytts till en mycket kall höst. Under sommaren har vi också sett hur HBTQ-personer förföljs och trakasseras i Ryssland av Vladimir Putins nya omänskliga lagar. Och vi har läst reportage från Guantanamo där USA gjort rättslösheten till norm. Varje gång de mänskliga rättigheterna kränks måste vi som har förmånen att bo i ett öppet och fritt land protestera. Och vi måste särskilt göra det när det känns obekvämt. För det är ju inte alltid de mest storslagna protesterna som väcker mest uppmärksamhet. Det kan räcka med att måla naglarna i regnbågens färger. Jag tycker att det mod som friidrottarna Emma Green Tregaro och Moa Hjelmer visade i VM är precis vad vi behöver mer av i politiken. Det måste vara Sveriges roll att våga stå upp för de mänskliga rättigheterna även när det känns obekvämt. Också i vårt eget samhälle måste vi slå vakt om mänskliga rättigheter; det är varje kvinnas rätt att själv välja att klä sig och inte bli trakasserad oavsett om man väljer sjal eller inte. På tunnelbanan häromdagen fick jag en så'n där påminnelse om vilken härlig stad Stockholm är; ett ungt par från England kommenterade hänfört utsikten när vi rullade in mot Skanstull. Årstaviken med rent vatten, frisk luft och levande grönska. Visst är det det här som är så skönt med Stockholm? Men det är lätt att ta det för givet. Vi som värnar om Stockholms luft, vatten och grönska har fått kämpa hårt genom åren. Vi har fått kämpa för varje ny cykelbana, för varje ny buss, spårväg och tunnelbanesatsning och för varje grönområde runt barnens skolor och förskolor. Mot politiker som mäter framgång i mer asfalt och mer betong. Idag är det trafiken som är Stockholms största miljöproblem. Stockholms luft är idag så dålig att 30 till 40 personer dör i förtid varje år av vägpartiklar och avgaser. Visst blir bilarna hela tiden lite renare, men det blir varje år fler bilar och lastbilar i Stockholmsområdet så totalt sett ökar ändå utsläppen. Tyvärr är det väldigt enkelt: Det går inte att öka biltrafiken i Stockholm utan att samtidigt riskera allt

det vi inte vill vara utan: det rena vattnet, den friska luften och den levande grönskan. Den politiker som inte erkänner den konflikten lever i en fantasivärld. Men det finns ett annat sätt att bygga staden. En grönare stad där resor sker miljövänligt, där bostäder och kontor värms och kyls energieffektivt och där det gröna uterummet hålls levande. Och vet ni vad det bästa är? En sån stad är också mycket trevligare att bo i. Det är mycket smidigare att ta tunnelbanan till jobbet än att sitta och svettas i en bilkö. Det är mycket tryggare att kunna promenera eller cykla med barnen till förskolan än att behöva skjutsa med bil. Och det är väl mycket trevligare att använda våra gator och torg till uteserveringar där man kan ta en kaffe, än att fylla våra städer med parkeringsplatser? Därför kommer Miljöpartiet att fortsätta kämpa för ett Stockholm som är både grönare, smartare och mänskligare. En stad byggd för fler människor och färre bilar. Vi säger nej när alliansen i stadshuset, landstingshuset och riksdagen vill plöja ner 61 miljarder kronor i en ny sexfilig motorväg, som för det första kraftigt kommer öka utsläppen, för det andra gör fler Stockholmare beroende av bil och som för det tredje äter upp alla de pengar som skulle kunna gå till mer och bättre kollektivtrafik. Alliansens orättvisa avtal om trängselskatterna måste brytas. Pengarna från trängselskatten ska gå till sånt som minskar trängseln och ger alternativ till bilen: som fler tunnelbanor, fler bussar, fler spårvagnar och fler cykelbanor. Det ger en stad vi kan vara stolta över! Men det är inte bara här i Stockholm som vi behöver kämpa för att säkra rent vatten, frisk luft och levande grönområden. I våras gjorde Naturvårdsverket en ny granskning av regeringens arbete för att uppnå de svenska miljömålen. Det fanns både bra och dåliga nyheter i den granskningen. Men det är ju alltid roligast att börja med de goda nyheterna, eller hur? De goda nyheterna är att vi förmodligen till 2020 kommer uppnå målet om skyddade ozonskikt och att vi är nära att nå målet om en säker strålmiljö. Den dåliga nyheten är att vi ser ut att misslyckas med målet om frisk luft.....och målet om minskad försurning...Och målet om en giftfri miljö. Och målet om minskad övergödning. Och målet om att skydda sjöar och vattendrag. Och målet om grundvatten av god kvalitet. Och målet om hav i balans. Och målet om levande våtmarker. Och målet om levande skogar. Och målet om ett rikt odlingslandskap. Och målet om en storslagen fjällmiljö. Och målet om en god bebyggd miljö. Och målet om ett rikt växt- och djurliv. Och det värsta av allt. Vi ser ut att misslyckas med att begränsa våra klimatutsläpp och undvika en global klimat kollaps. Av 16 miljömål kommer Sverige med alliansens politik att missa 14. 14 missade miljömål av 16 möjliga, inget vidare track record. Faktum är att ingen regering så tydligt har slagit av på takten i miljöarbetet som den nuvarande Alliansregeringen. Aldrig har en

regering lagt fram så många förslag som i praktiken försvagar miljöskyddet. Aldrig har vi haft en statsminister och en finansminister som visar ett sån't ointresserade för miljön och klimatet som den nuvarande. Sverige har gått från att vara pådrivare, till att vara passiv, till att bli en av bromsklossarna i EU. Det är ju faktiskt så att man som gammal EU-skeptiker numera är glad åt EUs miljöregler för de stoppar en miljöblind moderatregering från att genomföra sina dåliga förslag. Det var ju inte riktigt vad man trodde när Sverige gick med i EU, när det var vi som var miljöföredömmet. För Fredrik Reinfeldt och Anders Borg är klimatpolitik bara ett särområde, miljöskydd bara några utgiftsposter i budgetens tabellverk och innovation för hållbar teknik ett lagom pittoreskt inslag i affärslivet. Men jag menar att miljö och ekonomi hänger ihop. Den som inte kan hushålla på naturresurser och värna människors hälsa kan inte heller bygga en stark ekonomi som tål påfrestningar. Ju tidigare vi i Sverige börjar ställa om mot ett fossilfritt samhälle desto mer innovation och utveckling genereras i Sverige, ju senare vi är på tåget desto mer får vi följa i andras spår och importera produkter och idéer. Det Sverige jag känner kan bättre än så. När jag träffar byggföretag, energiproducenter, kommunala beslutsfattare och engagerade kvinnor och män är det tydligt att viljan finns att skapa hållbara samhällen på riktigt. Men det går inte med en regering som lämnar walk over i miljöfrågan. Det kräver en regering som ser att driva utvecklingen och lägger sig vinn att nå alla miljömål inklusive rättvisa klimatutsläpp. Sverige behöver en ny regering efter nästa års val! Nästa års val var det... det blir ett spännande år. Det är dags för partierna att peka ut problembilden och slipa på reformförslagen. Vi hörde statsministern i helgen ge sin bild av de största samhällsproblemen; att medel- och höginkomsttagare betalar några hundra kr för mycket i skatt per månad och att oppositionen består av flera partier. Jag tror han missat att välfärden går på knäna, att unga får allt svårare att hitta jobb och bostad, att klyftorna mellan rika och fattiga områden ökar, både i staden och på landet. Och han har missat klimathotet. Jag hoppas han och andra blir påminda om klimatfrågan när Stockholm om en månad är värd för ett möte med FNs vetenskapliga klimatpanel, IPCC, som ska lägga fram den första delen av sin nya granskning. I den kommer forskarna knappast tona ner klimathotet, världens utsläpp ökar och det gör även väderomställningen med ismältning, översvämningar, torkor och försurande hav. Här måste Sverige, som redan ligger så långt fram, börja ta ansvar också över våra egna utsläpp och inte bara peka på andra! Att lyssna på miljöforskare är inte bara skrämmande utan också väldigt lärorikt. Jag ska i höst sitta ner med några av Sveriges främsta miljöforskare och få deras syn på hur miljöpolitiken i Sverige kan skärpas. Jag har bjudit in de här

forskarna att vara med i en panel som ska ge synpunkter i arbetet med det valmanifest som Miljöpartiet ska lägga fram till valet. Och det gäller frågor om klimatet men också skyddet av biologisk mångfald och begränsning av miljögifter. Jag är glad att så framstående svenska professorer som fysikern Christan Azar, marinbiologen Kerstin Johannesson och miljökemisten Åke Bergman är några av dem som tackat ja till att delta. Tack vare forskning känner vi idag väl till de stora miljöproblemen och det gör att forskare kan visa på hur människans krig mot naturen istället kan vändas till ett samspel. Vi kan ställa om samhället redan idag. Vi behöver inte vänta på att nya super-uppfinningar ska rädda oss till en annan planet. Men det kräver en politisk beslutsamhet om färdriktningen. Så det är verkligen inte forskningen som skrämmer mig. Det enda som skrämmer mig är politiker som vägrar ta in forskarnas kunskap. Imorgon har alliansregeringen sin årliga kräftskiva på Harpsund. Då ska alliansen komma överens om vilka satsningar de vill göra i budgeten för nästa år. Men det verkar inte bara bli kräftor utan en del valfläsk också. För nu har ju Anders Borg bestämt att det är rätt att stimulera ekonomin vid hög arbetslöshet, inte strama åt som han pläderade för tidigare. Vilket sammanträffande att han kom på det just till valåret! Men jag ska inte låta gnällig över det. Det är bra att nu också finansministern ser att det behövs ekonomiska åtgärder för att stimulera fler jobb. Det debatten nu handlar om är hur de här stimulanserna ska se ut. Här blir skillnaderna i synsätt mellan Alliansen och Miljöpartiet stora: Alliansen kör sitt mantra om skattesänkningar, det är där man lägger det stora krutet i budgeten – Vi tror på investeringar i klimat och skola för att skapa jobb och utveckling, vi vill styra samhället i en riktning, inte bara dela ut pengar. Åren med Alliansen känns allt mer som att sitta i en förarlös bil, man har slagit på automatiken för att klara att hålla sig på vägen men vart leder färden? Här saknar Alliansprojektet uppenbarligen idéer och styrning. Därför blir skattesänkningar upphöjt till politisk idé. Mot alliansens femte, sjätte och sjunde jobbskatteavdrag ställer vi en politik för investeringar. Investeringar för att få fart på den gröna omställningen, för en aktiv politik för fler jobb och för att stärka den svenska välfärden och skolan. För det ser vi möter de verkligen problemen och ger framtidshopp. Under sommaren har vi kunnat läsa om äldreboenden där de gamla knappt får komma ut i solen för att det saknas personal, vi har hört om barnaföderskor som får vända i dörren när sjukhuset är överfullt, och vi har sett hur tåg spårar ur eller fastnar i tunnlar för att järnvägen inte underhålls och byggs ut. För mig är det tydligt, det Sverige behöver nu inte är nya skattesänkningar! Det är välfärdens frågor som borde vara i fokus när alliansen äter kräftor imorgon. Ska vi investera i klimatet, jobben och skolan

eller ska vi till varje pris sänka skatten? Ni vet var Miljöpartiet står. Imorse åt jag frukost i Husby. Därifrån och hit tar det bara drygt 25 minuter med tunnelbanan. Men avståndet känns betydligt längre. För Stockholm har misslyckats med att skapa en sammanhållen stad. Det ser likadant ut i många svenska storstäder. I vissa stadsdelar ser utvecklingen ljus ut. Där finns jobb, utbildning och framtidstro. Andra områden lämnas efter, med stigande arbetslöshet, försämrade närservice och en växande frustration över att det saknas framtidsutsikter. Och de här två områden ligger ofta bara ett stenkast från varandra. I våras kunde vi se hur vanmakten vuxit sig stark i flera av Sveriges förorter och miljonprogramsområden, exempelvis i Husby i Stockholms kommun. Men det var inte bara vanmakt vi såg. Vi såg också hur människor på många håll gick samman och organiserade sig för att visa att det finns en annan väg framåt. Vi såg till exempel hur de unga tjejerna i nätverket Streetgäris lyckades samla hundratals i manifestationer mot våld, och hur många frivilliga boende kväll efter kväll gav sig ut på gatorna för att nattvandera. Runt om i landet finns det massor av bra initiativ från kommuner, organisationer och företag som vill frigöra potentialen i förorternas miljonprogram. Vi tycker det är dags att också staten tar sitt ansvar. Därför har jag idag presenterat tre nya förslag för hur vi långsiktigt kan stärka förorterna, och framför allt hur vi kan stärka de goda krafter som ger verklig livskraft i utsatta områden. För det första vill vi få igång sociala investeringar så att unga som hamnat snett får stöd tidigt, eftersom vi vet att det blir mycket dyrare i längden om man ignorerar problemet och låter unga hamna i kriminalitet. Idag är det svårt för kommuner att få loss pengar för tidiga insatser. Vi vill anslå 300 miljoner per år till en fond för sociala investeringar. För det andra vill vi ge det lokala näringslivet och kommunerna en mycket större roll när det gäller att få fram jobb till unga. Därför vill ge arbetsförmedlingen i uppdrag att tillsammans med kommuner bygga upp det vi kallar för 'startcentraler' i Sveriges förorter. Här samlar vi alla lokala aktörer för att se till att unga lättare ska få jobb. Det kan till exempel handla om att företag ska använda lokal arbetskraft när man jobbar med upprustning av ett område. Vi vill satsa 1,5 miljard per år på sådana startcentraler i Sveriges förortsområden. För det tredje vill vi ta tillvara den enorma kraft som finns i Sveriges idrottsrörelse. Idrotten ger självkänsla, lär unga att samarbeta och chans att utvecklas. Om inte skolan funkar kanske det finns en idrottsledare som man har förtroende för och som ger en positiv självkänsla. Vi vill att 100 miljoner per år stärker idrottsrörelsens arbete i förorterna. Totalt blir det här årliga satsningar på 1,9 miljarder för jobb, utbildning och framtidstro i förorternas miljonprogramsområde. Det gynnar hela staden och hela landet. Det tycker vi

är politik mot riktiga problem, och det går före ett femte
jobbskatteavdrag! Politik handlar om att prioritera. Om att välja väg, och
tydliggöra vad som är de stora samhällsutmaningarna. Är dagens största problem
att det saknas ett ytterligare jobbskatteavdrag? Eller är det ett större problem att
skolresultaten sjunker? Är dagens största problem att bankerna betalar för
mycket skatt på sina vinster? Eller är det ett större problem att småföretagare har
svårt att anställa? Är dagens största problem att Sverige saknar ett superjasplan?
Eller är det ett större problem att tågen inte kommer i tid? Vi gröna vet vad vi vill
och vi kommer slåss för att Sverige ska få en regering som är beredd att möta
samhällsutmaningarna. Ett hållbart Stockholm och Sverige är värt den
kampen, Tack för att ni lyssnade!

Taggar

2010-tal, 2013, Kvinna, Miljöpartiet, Politiska tal, Sommartal

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/asa-romson-sommartal-2013>